

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

**Zespół Prawa Konstytucyjnego,
Międzynarodowego i Europejskiego**

Warszawa, 31.10.2023r.

VII.511.36.2023.MP

**Pani
dr Marta Czyżewska
Prezes Rady Naczelnej
Polskiego Towarzystwa Tłumaczy Przysięgłych
i Specjalistycznych TEPIŚ
ul. Emilii Plater 25 lok. 44
00-688 Warszawa**

Szanowna Pani Prezes,

do Rzecznika Praw Obywatelskich zwrócił się tłumacz przysięgły – członek Polskiego Towarzystwa TEPIŚ, sygnalizując swoje wątpliwości dotyczące niektórych postanowień Regulaminu Sądu Koleżeńskiego Polskiego Towarzystwa Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPIŚ. W szczególności wątpliwości te dotyczą brzmienia § 8 ust. 6 („Orzeczenie Sądu Koleżeńskiego staje się prawomocne z chwilą jego ogłoszenia”), który przewiduje jednoinstancyjność postępowania przed Sądem Koleżeńskim. Jednak również część innych przepisów tego Regulaminu wywołuje wątpliwości, m.in. § 3 ust. 1, w myśl którego „Sąd Koleżeński składa się z trzech do pięciu członków”. Obecnie członków tych jest czworo. Wnioskodawca wskazuje, że w dwóch różnych postępowaniach, w których stronami są te same osoby, mogą orzekać te same osoby – tytułem przykładu: członek nr 1, który złożył wniosek o ukaranie członka nr 2, musi w przypadku złożenia przez członka nr 2 wniosku o ukaranie członka nr 1 liczyć się z orzekaniem przez podobny, jeśli nie taki sam, skład orzekający, który już orzekł na korzyść lub niekorzyść członka nr 1. Z kolei § 7 ust. 2 Regulaminu

brzmi: „Osoba, której stawiane są zarzuty, może przybrać obrońcę spośród członków PT TEPIŚ”. Wątpliwość bierze się z faktu, że w Regulaminie brak równoległego unormowania, pozwalającego na przybranie pełnomocnika przez wnioskodawcę postępowania przed Sądem Koleżeńskim. Może to świadczyć o braku równości procesowej stron. Wreszcie, nasuwa się następujące pytanie: czy Sąd Koleżeński jest sądem właściwym merytorycznie w sprawach, w których zarzuty dotyczą zachowań o charakterze czynów opisanych przykładowo w Kodeksie karnym lub w Kodeksie pracy i ma prawo orzekać w takich sprawach na podstawie swobodnej oceny materiału dowodowego, a nie przepisów prawa?

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 17 ust. 1 Konstytucji RP: „W drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należyтым wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony”. W przypadku zawodu zaufania publicznego, jakim jest zawód tłumacza przysięgłego, zagadnienia te reguluje ustawa z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1326).

Z jednej strony, w świetle postanowień art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, samorządy zawodowe, sprawując pieczę nad należyтым wykonywaniem zawodu zaufania publicznego, dysponują znacznym zakresem autonomii. Z drugiej jednak strony w demokratycznym państwie prawa (art. 2 Konstytucji RP) należałoby oczekiwać także od organów samorządów zawodowych respektowania zasad tzw. sprawiedliwości proceduralnej. Właśnie na tym tle niektóre, przytoczone powyżej, postanowienia Regulaminu Sądu Koleżeńskiego rodzą wątpliwości.

W związku z powyższym, działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1058), zwracam się do Pani Prezes z uprzejmą prośbą o zajęcie stanowiska w opisanych powyżej kwestiach dotyczących aktualnego brzmienia Regulaminu Sądu Koleżeńskiego Polskiego Towarzystwa Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPIŚ.

Z poważaniem

Zastępca Dyrektora Zespołu

Marcin Malecko
Marcin Malecko